

Concepció Ramió

CÀNONS

LÍQUIDS I CÒSMICS

12 Cànonns originals per a veu

Il·lustracions d'Elisabet Farrés

E661

mostra - muestra
sample

Presentació

A les vostres mans teniu dotze cànons a tres i quatre veus de temàtica i dificultat progressives. Els sis primers són més senzills i de caràcter infantil i els sis restants de factura més complexa i de caràcter juvenil. El conjunt representa una eina pedagògica de variades aplicacions, ja que tant es poden utilitzar a les corals infantils com a les escoles de música així com a les escoles de primària i secundària on es pot realitzar un treball sensitiu d'afinació i precisió rítmica. Tampoc es descarta la seva utilització en les corals d'adults. Els textos, desimbolts uns i divertits uns altres, són de caràcter variat i ajuden a fer d'aquest treball una eina àgil i animosa:

Així, *Jocs de cucanya* recorda les típiques festes infantils a l'aire lliure que acabaven gairebé sempre en xocolatada. *Al matí quan em llevo tard* mostra la reticència dels infants, creatius per naturalesa, als tràfecs quotidians i al fet d'estar pendents de l'horari. *Em gronxo a les estacions* és una cançó enumerativa que afegeix un caràcter diferenciador per a cada frase en correspondència amb una estació de l'any mentre que *Molts diners tenia* convida els infants a reflexionar sobre els valors morals. *A la piscina* ofereix una sèrie d'efectes sonors que descriuen els sorolls de l'aigua i el neguit infantil amb els quals es pot passar una bona estona. Finalment *No has sentit mai parlar la pluja al riu?* expressa metafòricament l'admiració per la natura sempre atractiva als infants sigui en forma d'històries, sigui en forma d'interès per a l'observació.

Entra el vent! obre el cicle per a joves tot fent referència a un seguit de tòpics d'adolescència com el del jove mesell que es tanca a la seva habitació per a aïllar-se del món i no pot amb el vent. *El meu cor em dansa* és un homenatge a la inspiració nocturna i als somnis de vetlla que solen prendre una embranzida inusitada en aquestes edats. *Cànon de les paradoxes*, expressa el moment que els joves es replantegen les aparents certeses i *La primera «trompa»* és una burla a l'etapa de sortir i, sovint, de beure massa sense conèixer-ne la mesura ni les conseqüències. *Presagi còsmic* fa referència a la descoberta de la líbido, en aquest cas, recreada en un paisatge ancestral d'una cultura llunyana on el signes còsmics tindrien el seu significat, mentre que el dansar, *Terra, aigua, foc, aire* corona l'idealisme tot fent una crida a la responsabilitat de tots per a salvar el nostre planeta.

mostra - muestra
sample

mostra - l
sample

1. Jocs de cucanya

$\text{♩} = 112$
mf ① (a)

Quin de - li - ri, quin mar - ti - ri bar - re - jat amb xo - co -

4 (*) ② (b)

-la - ta. Qui - na co - lla pes - si - go - lla, que em treu

7 (*) ③ (c)

tant de po - lle - gue - ra. Tren - ca l'o - lla amb la sa -

10 (*)

-ba - ta i sal - ta a cor - da amb u - na ca - ma. Quin de -

(*) *per acabar*

Quin deliri, quin martiri,
barrejat amb xocolata.

Quina colla pessigolla,
que em treu tant de polleguera.

Trenca l'olla amb la sabata
i salta a corda amb una cama.

mostra - muestra
sample